

Acta núm.- 3/2017, de 7 de febrer de 2017

Sessió extraordinària del Ple de la Corporació

ASSISTENTS

President

Sergi Vallès Domingo (CiU)

Vocals

Manel Arévalo Pérez (CiU)

Sira Carbó Cabeza (CiU)

Jordi Torné Solé (CiU)

Joan Navarro Puertas (CiU)

Ferrán Carbó Rodríguez (CiU)

Esther Tutusaus Pérez (PSC-CP)

Josep Junqué Rafecas (PSC-CP)

Maria Teresa Rodríguez González (AETFF!)

Absents

Pere Civill Miret (ERC-AM) absent

Josep Tutusaus Raventós (ERC-AM)

Secretària-Accidental

Irene Bolet Jiménez

A la Casa de la Vila del municipi de Torrelles de Foix, quan són les vint hores, del dia set de febrer de l'any dos mil disset, es reuneixen els senyors a dalt esmentats, per realitzar la sessió extraordinària del Ple de la Corporació municipal, la qual ha estat convocada reglamentàriament amb el següent ordre del dia:

RELACIÓ D'EXPEDIENTS

1. Nomenament de Mons. Francesc Pardo Artigas com a Fill predilecte de Torrelles de Foix.
2. Moció de l'Alcaldia de denúncia dels atacs espanyols a la política catalana: les urnes no es jutgen.

Atès que es reuneix el quòrum necessari per a la realització de la sessió, segons l'article 90 del Reglament d'Organització, Funcionament i Règim Jurídic dels Ens Locals, el President obre la sessió agraint l'assistència dels regidors i veïns assistents.

PRIMER.- NOMENAMENT DE MONS. FRANCESC PARDO ARTIGAS COM A FILL PREDILECTE DE TORRELLES DE FOIX.

La Secretària Accidental llegeix la següent proposta d'acord:

En data 10 de gener de 2017, el Ple de l'Ajuntament de Torrelles de Foix, en sessió extraordinària, va acordar, de conformitat amb allò que disposen els articles 21 i següents del vigent Reglament d'Honors i Distincions, l'inici de l'expedient previ per a l'atorgament, al Mons. Francesc Pardo Artigas, del reconeixement de Fill Predilecte de Torrelles de Foix, recollint d'aquesta manera un sentiment col·lectiu, manifestat en multitud d'ocasions, atesos els mèrits i valors humans que el fan mereixedor d'aquesta distinció honorífica.

A la seva vegada, el Ple va acordar nomenar al Sr. Sergi Vallès Domingo, Instructor de l'expedient, per tal que practiqués totes les diligències que considerés d'interès per investigar els mèrits que concorren en la persona de Mons. Francesc Pardo Artigas, a la vegada que pogués demanar els informes que tingués per convenients i pogués rebre declaració a totes aquelles persones o entitats ciutadanes que poguéssin facilitar dades relatives a l'expedient en qüestió.

Tramitat l'expedient en qüestió, l'Instructor ha aportat a l'expedient un elaborat currículum de Mons. Francesc Pardo i Artigas, en el qual, després d'un recorregut biogràfic de la seva vida per les diferents etapes d'infantesa, adolescència i joventut, i la seva etapa com a seminarista, diaca i vicari, a la vegada que arxiprest de Vilafranca del Penedès, es posen de manifest ja de ben jove les seves inquietuds nacionals i la necessitat de diàleg i de canvi de valors que requeria el trànsit d'una societat que passava de la dictadura a la democràcia, com ho prova el fet de participar en la fundació a l'església de Sant Agustí de Barcelona de l'Assemblea de Catalunya, el seu treball, entre d'altres,

com a cooperativista, els permanents vincles amb el poble i els veïns de Torrelles, i tot sense perdre mai les arrels profundament cristianes que han guiat sempre la seva conducta, determinen sens dubte el fet que la vila de Torrelles de Foix retri un homenatge a una persona que ha tingut una trajectòria exemplar, abocada sempre al compromís amb la societat del seu temps i plena de gestos humans que ens enorgulleix a tots els torrellens i torrellenques.

Atès que l'expedient s'ha sotmès a informació pública, mitjançant publicació al tauler d'anuncis de la Corporació i a la pàgina web municipal, durant el termini de 15 dièss hàbils.

Vist l'informe tramès per l'Instructor, que diu textualment el que segueix:

*«FRANCESC PARDO I ARTIGAS, BISBE DE GIRONA.
APUNTS D'UNA VIDA.*

- 1. ETAPA D'INFÀNCIA, ADOLESCÈNCIA I JOVENTUT A TORRELLES DE FOIX.*
- 2. ETAPA DE SEMINARISTA, DIACA I VICARI A VILAFRANCA DEL PENEDÈS.*
- 3. TEMPS DE RECTOR A SANT SADURNÍ D'ANOIA, ARXIPRESTE I VICARI EPISCOPAL DEL PENEDÈS ANOIA I GARRAF.*
- 4. DIRECTOR DEL CENTRE D'ESTUDIS PASTORALS DE LES DIÒCESIS CATALANES (CEP)*
- 5. RECTOR DE SANT ESTEVE DE GRANOLLERS, VALLROMANES, ARXIPRESTE DE GRANOLLERS, VICARI EPISCOPAL DEL VALLÈS ORIENTAL EN LA DIÒCESI DE BARCELONA.*
- 6. RECTOR DE GRANOLLERS, VICARI GENERAL DE PASTORAL DEL NOVELL BISBAT DE TERRASSA. DELEGAT D'ECONOMIA I PEL REPARTIMENT DE BÉNS DE BARCELONA A LES DIÒCESIS DE SANT FELIU I TERRASSA.*
- 7. BISBE DE GIRONA.*

1. ETAPA D'INFÀNCIA, ADOLESCÈNCIA I JOVENTUT A TORRELLES DE FOIX.

Nascut el dia 26 de juny de 1946. Fill primer de l'Emili i la Montserrat. Germans: Pere, Emili, Imma.

- Escolà de tots els mossens des dels set anys (Mn. Bonet, Mn. Pou, Mn. Joaquim, Mn. Julià)

- Des de petit i sobretot en la adolescència i joventut va col·laborar en totes les activitats religioses, culturals, esportives del poble.

- Cantor i director de les caramelles. Col·laborador dels actes de la festa major des de muntar les llotges especials al casal, vendre confeti, entrades, actor de teatre i especialment dels pastorets "l'Estel de Natzaret", jugador del club Torrellenc -no molt bo, però contundent- fins la participació amb el treball dels joves en el moviment de la JARC (Moviment de Joventut Rural Catòlica)

- Des dels 12 anys fins als 18 estudiant a la Conreria (Seminari Menor de Barcelona).

- Visqué amb dolor i consternació la mort d'accident de Mn. Salvador Pou que l'havia portat al seminari juntament amb l'Erasme Torrents i el José Luís Grande.

El dia del funeral a Torrelles de Foix interiorment va decidir que ell recolliria la torxa que havia deixat Mn. Salvador com a capellà

- Durant els temps de vacances treballava amb al camió del seu pare que li permeté conèixer de prop ambients diferents de treball. Per la seva esquena varen passar molts sacs de 100 Kg. I de 70 i de 50, sovint estibats a 10 sacs d'alçada, a casa del "nen de Can carbó" de Sant Martí. En aquests períodes sempre va col·laborar en qualsevol servei al poble ajudant al seu pare, l'alcalde, i a la parròquia.

- Als 18 anys a causa d'una peritonitis per una operació d'apendicitis va estar a les portes de la mort a la clínica l'Aliança de Barcelona.

- Als 19 anys decideix començar els estudis al Seminari Major de Barcelona.

2. ETAPA DE SEMINARISTA, DIACA I VICARI A VILAFRANCA DEL PENEDÈS. TAMBÉ ARXIPREST DE VILAFRANCA.

Els darrers anys del seminari major (1969) fou destinat a l'aprenentatge pastoral a les parròquies de Vilafranca del Penedès durant els caps de setmana. Formava part de l'equip encapçalat per Mn. Frederic Ràfols, Mn. Ramon Boronat, Mn. Joan Vinyeta, Mn Josep Maria Balcells, Mn. Joan Ventura. També residien a Vilafranca com a jubilats el Sr. Degà, Mn. Tomàs Pujades i el beneficiat Mn. Maideu.

Durant aquest període com a responsable de la Joventut Rural Catòlica anava a reunions a Madrid, i participà en una trobada europea a Estrasburg (1970) anomenada REC 70 juntament amb altres nois i noies del moviment. En aquesta trobada va conèixer i es va adonar de la importància que havien tingut els fets del maig de l'any 1968 a França i que han marcat els 30 anys del segle XX i encara avui d'alguna manera.

A la trobada s'inicia un gran canvi en la comprensió del moviment de joventut. No només calia la conversió a l'Evangeli, sinó que calia canviar les estructures injustes del món. Fins i tot s'argumentava que calia incorporar com a Mètode l'anàlisi marxista de la realitat.

Cal recordar que eren els darrers anys de la dictadura i s'anaven configurant en la clandestinitat grups polítics i sindicals.

A partir dels canvis i de la situació política i social el moviment inicià una crisi. Consta en alguna publicació de Vilafranca que juntament amb en Fèlix Sogas, primer alcalde democràtic de la Vila i en Fèlix Plantalech va participar en l'acte fundacional de l'assemblea de Catalunya a l'església de Sant Agustí de Barcelona. Preguntat per aquesta participació respongué que havia substituït el noi representat de la JARC que hi havia de participar per resguardar-lo en cas de detencions i represàlies.

L'any 1970 fou ordenat de sotsdiaca a Barcelona pel Bisbe Ramon Torrella.

L'any 1971 fou ordenat de diaca al seu poble de Torrelles per la festa de Sant Joan pel bisbe Campmany.

Durant dos anys exercí de diaca a Vilafranca compaginant el servei amb un treball civil en unes importants bodegues, en una impremta i finalment a la cooperativa de fusters DEYCO. Un testimoni va manifestar que després de treballar uns mesos a la bodega, quan la direcció i els propietaris ho varen saber, el varen acomiadar amb una expressió de l'encarregat: "ets més perillós que un sindicalista revolucionari, perquè no tens res a perdre i l'Església sempre esta a favor del treballadors".

A la cooperativa DEYCO hi va treballar mitja jornada fins que fou nomenat rector de Sant Sadurní. S'encarregà de controlar les compres i sobretot de l'educació cooperativa dels nous socis. Fou vicepresident de la cooperativa durant un temps. Aquesta experiència com a cooperativista el va convèncer que aquest model és el que harmonitza millor la justícia en el treball i la participació de tots.

Com a anècdota cal esmentar que amb una colla de nois, amb la "rubia" -era una furgoneta del temps- de cal Gallemí varen fer un recorregut per Catalunya durant una setmana. Hi ha fotografies i els expedicionaris ho recorden amb goig.

No han volgut explicar més aventures, perquè queden reservades a la memòria del grup.

Fou ordenat capellà el maig de 1973 a la basílica de Santa Maria pel cardenal Arquebisbe Narcís Jubany i Arnau que feia un any havia arribat a Barcelona com Arquebisbe després de ser bisbe de Girona.

Durant els anys de vicari tenia molt bona relació i treballà amb els joves, infants i moltes altres persones de la Vila.

Alguns diumenges amb Mn. Frederic anaven al camp del Vilafranca i sempre es preocupava del lesionats.

En representació del rector de Santa Maria va formar part del patronat de l'Hospital, i com a vicari va atendre moltes persones ferides i famílies de difunts accidentats en la nacional 340, doncs encara no existia l'autopista.

Cal esmentar que poc temps després de ser ordenat va viure amb gran dolor la mort en accident de tractor del seu germà Emili, al costat dels pares, germans i sempre molt acompanyat pel poble de Torrelles i feligresos de Vilafranca. Precisament aquells dies de juliol estava participant a les colònies de Penyafort.

Fou fundador i encarregat de la capella de la Mare de Déu de Montserrat de l'Espirall, assumint també l'acció pastoral del barri, juntament amb una comunitat de monges vedrunes que vivien en un pis sindical que era d'ell (pagat per la parròquia) perquè era treballador. En aquell barri es va anar constituint una comunitat cristiana vida i activa. També cuidava d'una comunitat que es reunia a l'església de Fàtima.

- Com a vicari de les parròquies treballava sobretot amb jovent, molt especialment monitors de colònies, campaments d'estiu amb joves, joves de la JARC, també de la JOC (Joventut Obrera Catòlica) però també ajudant als rectors en les celebracions i altres activitats de les parròquies.

Assumí la responsabilitat de la preparació al matrimoni amb una bona colla de matrimonis.

- Contribuí a l'edificació de la casa parroquial actual al carrer de santa Maria enderrocant l'antiga vicaria.

- Durant dos anys fou escollit com arxipreste del Penedès, malgrat ser vicari de les parròquies de la Vila i no rector.

- En la marxa de la llibertat va contribuir a desconvocar la protesta pels detinguts que consistia en no iniciar la tronada de la Festa Major del migdia del dia 29 d'agost, negociant amb les forces d'ordre.

- Consiliari de l'agrupament escolta acompanyant els caps en les sortides, camps... Després d'una taula rodona sobre la pena de mort a l'església de Fàtima, organitzada pels escoltes amb motiu de les penes de mort del judici de Burgos, fou retingut unes hores per la Guardia Civil.
- També quan va mancar el professor de llatí a l'escola Montagut li varen demanar que acceptés de fer de professor mentre seleccionaven un nou "profe"
- A nivell social se sap que era l'encarregat de vigilància i seguretat de les reunions de l'assemblea del Penedès –en aquell moment totalment clandestines-; que va acollir en locals parroquials reunions sindicals, que va amagar en diferents llocs escrits de grups de la clandestinitat per protegir persones.
- Potser cal esmentar que en l'afusellament de Puig Antich en representació de l'equip sacerdotal de Vilafranca va presidir una Missa a Sta. Maria, perquè a la Vila hi vivia un seu oncle i cosins, remarcant que calia pregar per tothom. Aquell dia al la sortida del funeral es ve fer la primera manifestació a la Vila.
- Fou director del setmanari Tothom després del Joan Anton Ventura assumint denúncies al TOP (tribunal d'ordre públic) i treballant pel futur democràtic de la Vila.
- Durant aquest anys s'inicià el canvi polític al nostre país.

3. TEMPS DE RECTOR A SANT SADURNÍ D'ANOIA, ARXIPRESTE I VICARI EPISCOPAL DEL PENEDÈS ANOIA I GARRAF.

El cardenal Jubany el va nomenar rector de Sant Sadurní d'Anoia el mes de juny de 1980 substituint a Mn. Josep Mª Aragonés.

Durant 17 anys fou rector de la parròquia de Sant Sadurní d'Anoia, exercint la missió de celebrar, ensenyar, educar, regir i servir a les persones.

També durant anys es responsabilitzà de Monistrol d'Anoia, i del barri de Torra Ramona.

- *A més del treball habitual del rector, cal notar l'activitat pastoral i social al barri de les Vivendes Vilarnau amb la junta de l'associació de veïns del barri. Durant anys, cada més es celebrava la Missa a la plaça, fins i tot amb neu un any per Nadal; oferint catequesi, reunions amb joves, amb un grup de matrimonis, cuidant sobretot les famílies més necessitades procurant que tinguessin el mínim necessari per viure.*

En un pis de la parròquia s'oferien classes, reunions de formació...

- *Amb el grup de matrimonis –que es reunien cada mes- varen constituir una cooperativa per construir habitatges socials a un preu assequible per la manca d'habitatges dignes. Després de moltes dificultats es varen inaugurar 70 habitatges amb pàrquings l'any 1993.*

- Fou fundador de l'associació de viudes de sant Sadurní, que formava part de la Federació de Viudes de Catalunya, amb vinculació amb la Federació de l'estat espanyol. L'associació es preocupava de l'assistència espiritual i cultural de les viudes, alhora que participava en les reivindicacions d'unes pensions dignes. Fou escollit durant alguns anys com a consiliari de la Federació Catalana d'associacions de viudes.
- Iniciador novament de l'agrupament escolta de Sant Sadurní.
- També cal esmentar les reformes a l'església parroquial i a la rectoria. I la responsabilitat i col·laboració amb la continuïtat de l'escola de música de la "llar" als locals de la parròquia.
- Quan podia per agenda anava al camp nou a veure el barça amb l'autocar de la Penya Blaugrana. També fou convidat a algun partit a sarià amb la penya espanyolista.
- En aquesta etapa el Dr. Jubany li va encarregar una ponència a l'Assemblea de cristians de la Diòcesi de Barcelona de l'any 1980 -1981, que reflexionava sobre la parròquia, els moviments i les comunitats de base.
- L'any 1990 el nou Arquebisbe de Barcelona Ricard Maria Carles el nomenà Vicari Episcopal del Penedès, Anoia i Garraf compaginant aquesta missió amb la de rector i la de director del CEP.
- L'any 1994 fou designat per participar com a ponent en el Concili Provincial de la Tarraconense.

4. DIRECTOR DEL CENTRE D'ESTUDIS PASTORALS DE LES DIÒCESIS CATALANES (CEP).

Des de l'any 1993 essent rector de Sant Sadurní fins l'any 2007 essent rector de Granollers i Vicari General fou director del Centre d'Estudis Pastorals de les Diòcesis Catalanes (CEP). Aquest centre d'estudis, de reflexió tenia com a missió preparar persones, capellans, religiosos i laics per exercir la missió de l'Església. Fou fundat després del Concili vaticà II per ajudar sobretot als preveres a assumir les orientacions conciliars i la seva aplicació a la pastoral.

El Centre ho era dels bisbes de Catalunya i l'Arquebisbe de Tarragona n'era el president .

Durant aquets anys el bisbe Francesc va recórrer moltes parròquies de Catalunya per oferir conferències i cursets de "pastoral" sobre la missió de l'Església en el món actual.

5. RECTOR DE SANT ESTEVE DE GRANOLLERS, VALLROMANES, ARXIPRESTE DE GRANOLLERS, VICARI EPISCOPAL DEL VALLÈS ORIENTAL EN LA DIÒCESI DE BARCELONA.

L'any 1997 fou nomenat rector de la parròquia de Sant Esteve de Granollers al Vallès Oriental.

D'aquesta etapa de rector d'una parròquia de 35.000 habitants es podrien dir moltes activitats. Caldria remarcar:

- La preocupació pels pobres i més vulnerables des del treball de Càritas parroquial i arxiprestal col·laborant en els inicis i consolidació del "Xiprer", centre d'acolliment amb la taula parada cada dia pels qui ho necessitaven, repartiment d'aliments i altres ajudes.*
- Membre del patronat de la fundació "Antònia Roura" per oferir residència als ancians més necessitats i sense recursos. Aconseguí pactant amb una institució religiosa una nova residència a l'Ametlla del Vallès.*
- Membre del Patronat Fundació Hospital - Asil de Granollers que té la responsabilitat de l'Hospital de Granollers, referent a tot el Vallès. Des del patronat juntament amb l'alcalde i altres representants ciutadans va procurar perquè s'oferís a les persones un bon servei, vetllant també pels professionals de la salut.*
- Promotor de la urbanització del Centre de Granollers amb l'enderrocament de l'antiga rectoria i construcció de la nova, afavorint així una renovació de la plaça de l'església molt necessària per la ciutat.*
- Impulsor de la restauració de l'Església parroquial i d'un dels orgues millors de Catalunya fabricat a Alemanya.*
- Durant aquesta anys fou arxipreste de Granollers i l'any 2001 el cardenal Arquebisbe de Barcelona Ricard M^o Carles el nomena Vicari Episcopal del Vallès Oriental continuant amb la responsabilitat de la parròquia de Granollers.*
- El seu pare Emili, 25 anys alcalde de Torrelles, va anar a viure, primer a la rectoria i després de la intervenció a les dues cames a l'Asil de l'Hospital. També al cap d'uns anys la seva mare Montserrat va ser acollida a la residència de germanes de sant Josep de Granollers.*

6. RECTOR DE GRANOLLERS, VICARI GENERAL DE PASTORAL DEL NOVELL BISBAT DE TERRASSA. DELEGAT D'ECONOMIA I PEL REPARTIMENT DE BÉNS DE BARCELONA A LES DIÒCESIS DE SANT FELIU I TERRASSA

L'any 2004 la Santa seu erigeix els bisbats de Terrassa i de Sant Feliu amb territoris de l'Arquebisbat de Barcelona.

Mossèn Francesc queda incardinat al bisbat de Terrassa perquè Granollers i el Vallès Oriental passa al nou bisbat. Continua de rector a Granollers i també de Vicari Episcopal ara del nou bisbat.

El bisbe Josep Àngel després de prendre possessió del bisbat de Terrassa el nomena Vicari General de Pastoral de la nova Diòcesis, Delegat pels assumptes econòmics i membre de la comissió de Transmissió de béns de Barcelona als nous bisbats.

Durant quatre anys assumeix aquestes responsabilitats col.laborant en l'inici i la consolidació del nou bisbat.

7. BISBE DE GIRONA.

L'any 2008, el dia 16 de juliol, el Papa Benet XVI fa públic el seu nomenament com a bisbe de Girona i fou consagrat el dia 19 d'octubre a la catedral de Girona.

- Des d'aleshores ha tingut molt cura de conèixer i visitar les 400 parròquies de la Diòcesis en diverses celebracions i per diferents motius. Ha prioritzat l'oferiment de la proposta de Jesús als joves, s'ha preocupat i molt de Càritas Diocesana. La seva missió és la de ser el Pare i Pastor, a semblança de Jesucrist, de la seva Diòcesis.

- Impulsor des de Càritas dels (C.D.A.S) centres de distribució d'aliments, a on els qui Càritas acull i acompanya van a buscar els aliments en la forma d'un supermercat, que en lloc de posar el valor en euros es posa en punts. Els punts són concedits depenen de les necessitats familiars. Aquests centres són fruit d'acords entre Càritas, Ajuntaments, Generalitat, Banc d'Aliments.

- Des de Càritas també s'impulsen projectes de formació i una cooperativa que dona feina i formació amb muntatge de bicicletes i distribució de mercaderies pels centre de la ciutat amb un vehicle elèctric dissenyat per la universitat.

- A Catalunya, en nom del bisbes, s'encarrega especialment del Patrimoni Cultural copresident amb el conseller de Cultura la comissió mixta Església – Generalitat pel patrimoni cultural.

També amb els delegats del Patrimoni cultural de cada bisbat han iniciat "Catalonià Sacra" un programa de coneixement i visita de rutes del patrimoni accessible a internet, de formació especial pels guies turístics, de promoció del patrimoni eclesial a Catalunya.

- Tanmateix també en nom dels bisbes acompanya el treball que es fa als bisbats de Catalunya en relació als joves. Ha participat en les Jornades Mundials de la Joventut a Madrid i a Cracòvia. També va acompanyà el congrés internacional de "Pueri cantores" a Roma amb una breu entrevista amb el Papa Francesc.

- A la conferència Episcopal Espanyola és el responsable del departament de Turisme i temps lliure i membre del Consell d'Economia

Després del venerable bisbe Torras i Bages, mort fa 100 anys, És el primer bisbe fill del Penedès.

Durant tots aquesta anys ha seguit molt atentament la vida del seu poble de Torrelles i participant en algunes festes, activitats i sempre a la Festa Major.

S'ha esforçat per deixar sempre en un lloc meritori el poble de Torrelles.

ELL ES DEFINEIX:

SÓC UN CRISTIÀ, UN CAPELLÀ I ARA UN BISBE QUE S'HA ESFORÇAT PER ESTIMAR DÉU I LES PERSONES A SEMBLANÇA DE JESUCRIST EN L'ESGLÉSIA CATÒLICA.

NOTA IMPORTANT:

Aquestes notes han estat reunides per diverses persones de les parròquies i el bisbat de Girona, que per mitjà de moltes converses amb ell han anat desgranat moments de la vida, de la missió i activitats de l'actual bisbe de Girona Francesc Pardo i Artigas, fill de Torrelles de Foix.

Sobretot hem volgut remarcat la seva etapa en el Penedès.

Un membre de la comissió n'ha fet el resum».

Per això, atesos els mèrits que concorren en la figura de Mons. Francesc Pardo i Artigas, es proposa al Ple l'adopció del següents acords:

PRIMER.- NOMENAR a Mons. FRANCESC PARDO I ARTIGAS, FILL PREDILECTE DE TORRELLES DE FOIX, en atenció als mèrits que concorren en la seva persona.

SEGON.- Facultar a l'Alcaldia per al desplegament del present acord, a la vegada que, de conformitat amb els grups municipals, es fixi una data en la qual es pugui fer entrega a l'interessat del diploma i la insígnia que l'acrediten com a Fill Predilecte de la vila de Torrelles de Foix.

L'Alcalde, Sergi Vallès, comunica que la data que informe l'acord, serà el proper dissabte dia 11 de febrer de 2017, el qual també ens acompanyarà amb la presència del President de la Generalitat de Catalunya i com el Conseller d'Interior, Jordi Janer i es farà l'acta a la sala de plens.

El fet de nomenar a Francesc Pardo, és per tot el que ha fet, no només a Torrelles, sinó pel Penedès i per Catalunya, però pel fet de ser un Torrellenc, que hagi arribat a qualsevol càrrec, sigui el que sigui o qualsevol mèrit, tota la trajectòria que ha tingut i segura portant, creiem que és un orgull tenir un Torrellenc que hagi arribat on hagi arribat, per tot això es proposa que sigui fill predilecte i a més a més per tot allò que comportarà. És una persona que porta Torrelles al cor i està vinculat a Torrelles, segueix venint moltes vegades al municipi, realitzant la missa del dia del Patró i té familiar molt vinculats al municipi i és per això que s'ha cregut oportú fer-lo fill predilecte.

Votació. - Realitzada la votació, s'aprova la proposta d'acord abans transcrita per unanimitat de tots els regidors assistents a la sessió.

SEGON.- MOCIÓ DE L'ALCALDIA DE DENÚNCIA DELS ATACS ESPANYOLS A LA POLÍTICA CATALANA: LES URNES NO ES JUTGEN.

La Secretària-Accidental llegeix la següent proposta d'acord:

Si bé l'Estatut de Catalunya havia de suposar un nou pacte entre el Govern espanyol i el català, va ser tot al contrari. Si els catalans havien avalat el nou Estatut, la sentència 31/2010 del 28 de juny del Tribunal Constitucional buidava Catalunya de competències, fet que propiciava un nou deteriorament de les relacions Catalunya-Espanya avançant cap a nous moviments populars de protesta en forma de manifestacions. La primera, el 10 de juliol del 2010 sota el lema "Som una Nació, nosaltres decidim", i més endavant la de l'11 de setembre d'aquell mateix any, amb una gran pancarta amb el lema "Catalunya, nou Estat d'Europa". Va ser a partir d'aquí que, l'independentisme català va adquirir major rellevància en l'escenari polític català, fet que podem comprovar amb les dades del Centre d'Estudis d'Opinió en què el suport a la independència se situava en un 21'5% al maig, mentre que al juliol era del 24'3%.

Davant l'agitació social, el President Mas, d'acord amb el seu programa electoral, es va reunir amb el President del Govern espanyol, Mariano Rajoy demanant el pacte fiscal que solucionés bona part dels problemes dels catalans sobre l'ofec econòmic que patien. Davant la negativa, el President Mas va decidir convocar eleccions pel 25 de novembre de 2012 per tal de donar veu als catalans entenent que no es podia obviar "la impressionant manifestació de l'11 de setembre".

De les eleccions en va sortir una clara majoria a favor el dret a decidir que legitimava al Parlament per aprovar la Declaració de Sobirania i del dret a decidir del poble de Catalunya. Un any més tard el Ple del Parlament va acordar demanar al Congrés dels Diputats la delegació de competències per a la celebració d'un referèndum, una petició que va ser rebutjada. Davant la negativa espanyola, el Parlament aprovava al setembre del 2014 la llei de consultes populars no referendàries i participació ciutadana que permetria convocar una consulta a tots els catalans el 9 de novembre de 2014. No obstant això, la justícia espanyola va tornar a actuar suspentent la llei de consultes i el decret de convocatòria que es va acabar transformant en un procés participatiu que preguntava si Catalunya havia d'esdevenir un nou Estat i si aquest havia de ser independent. Dels 2.344.828 participants 1.897.274 van optar per la via independentista.

Tot i el marc legal i democràtic en què s'està fent tot el procés, l'Estat espanyol ha polititzat els seus tribunals utilitzant-los per obrir querelles i portar davant els tribunals representants polítics. El llistat és llarg: Artur Mas, Joana Ortega, Irene Rigau estan sent jutjats per un delictes de desobediència, i Francesc Homs per desobediència, prevaricació i malversació de fons públics. Ortega i Rigau van declarar ja el passat 13 d'octubre de 2015, mentre que Mas ho va fer el passat 15 del mateix mes, i Homs va ser cridat a declarar a Madrid el setembre del 2016.

Ara, gairebé dos anys més tard, el 6 de febrer, Artur Mas, Joana Ortega i Irene Rigau passaran a seure's a la banqueta dels acusats per posar les urnes el dia 9 de novembre de 2014.

Atès que l'Estat actua a cop d'impugnacions a través dels òrgans judicials polititzats i la manca de voluntat de diàleg.

Atès que no hi ha cap voluntat per al reconeixement del dret a decidir del poble català dins el marc jurídic constitucional i legal espanyol, l'única manera possible d'exercir aquest dret és per la via de la desconnexió i l'activació d'un procés constituent propi.

Atès que la Comissió Europea destaca que l'Estat espanyol ocupa el 23è lloc de 28 quant a la seva independència judicial.

Per tot això, es proposa al Ple de la Corporació Municipal, l'adopció dels següents acords:

Primer.- Donar suport a tots els representants polítics que estan sent investigats i encausats, per defensar el dret a decidir dels catalans i catalanes.

Segon.- Instar a aquest ajuntament a posar tots els mitjans necessaris per facilitar l'assistència a la mobilització del 6 de febrer, ja que no només es jutja a tres persones sinó a tots els ciutadans que van votar el 9-N.

Tercer.- Traslladar aquests acords al Parlament de Catalunya, a la Generalitat de Catalunya, a l'Associació de Municipis per la Independència, a l'Associació Catalana de Municipis, la Federació de Municipis de Catalunya i al Govern espanyol i al Parlament Europeu.

El Regidor, Josep Junqué, comenta que a on posa "Ara, gairebé dos anys més tard, el 6 de febrer, Artur Mas passarà a seure's a la banqueta dels acusats" també s'hauria d'afegir el nom de Joana Ortega, Irene Rigau perquè elles també s'asseuran a la banqueta.

També comenta que el seu grup està a favor del dret a decidir del poble de Catalunya i molts van formar part dels 2.344.828 participants que van ser en el procés participatiu de Catalunya del dia 9 de Novembre i troben injust que només s'acusin a 3 persones, per tant, estan a favor d'aquesta moció, el que no estan a favor d'aquesta moció és que si es volen fer les coses bé des de una Catalunya independent o des de on sigui, tots tinguin els mateixos drets.

El que no es pot passar, senyor alcalde, és que el dia 7 es tinguin que votar coses del dia 6, perquè llavors es pot considerar que son regidors de segona.

L'Alcalde, Sergi Vallès, comenta que no es va instar res, que ell com alcalde va trucar a l'assemblea per si necessitaven alguna cosa.

El Regidor, Josep Junqué, demana que se sàpiguen les coses abans de que es produeixin.

Votació.- Realitzada la votació, s'aprova la proposta d'acord abans transcrita per 6 vots a favor (CIU) i 3 abstencions (AETFF!!, PSC-CP).

I no havent més assumptes a tractar, quan són les vint hores i trenta-cinc minuts del dia a dalt assenyalat, el President aixeca la sessió de la que jo, la Secretària-Accidental, redacto la present acta per a constància. Certifico.

L'Alcalde President
Sergi Vallès Domingo

La Secretaria Accidental
Irene Bolet Jiménez

DILIGÈNCIA: La poso jo, per fer constar, que l'acta de la sessió núm. 3 de data 7 de febrer de 2017 del Ple de l'Ajuntament de Torrelles de Foix, consta de 15 pàgines mecanografiades a l'anvers.

La Secretaria Accidental